

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۷/۱۰

عبدالوحيد وحيد

که مو لاستی له خانه نه وي، پردی تیر مو نه شي وهلی

که په افغانستان باندې د پاکستان لخوا د بریدونو په تړاو له هغو رسمي توجیهاتو څخه تېر شو چې د ترهګري ضد او دفاعي عملیاتو نوم ورکوي، نو پوهیږو چې د افغانستان په خاوره باندې تحمیل شوي جګړه د پاکستان د امنیت سمولو په موخه نه، بلکې د افغانستان د نا امنه کولو کمپاین دی. د بریدونو وخت، پراخوالی او جغرافیایي شاخصونه ښيي چې موضوع له امنیتي اندېښنو سره تړاو نه لري، بلکې له پراخو ستراتیژیکو محاسبو برخه ده. تاریخي شالید ته په کتو پاکستان پوهیږي چې پوځي فشار او د زور سیاست نه یوازې د پاکستان امنیتي ستونځې نه دي حل کړي، بلکې په خپله یې د بې ثباتي رامنځته کیدو، افراطیت او متقابلې بې اعتمادۍ د ژورېدو لپاره امکانات برابر کړي دي. له همدې امله، دغه جګړه د امنیت د ټینګښت لپاره د حللارې وړاندې کولو پر ځای، د پاکستان د امنیتي ستونځو د دوام او پراختیا یو اساسي لامل ګرزېدلی او سیمه یې د لا ژورو بحرانونو پر لور سوق کړې ده. په پراخ سیمه ییز چوکاټ کې د پاکستان تاریخي کړنو ته په کتو، دغه ډول بریدونه، که پاکستان ورته هر نوم او عنوان ورکوي خو موخه یې په افغانستان باندې د فشار او د دغه هېواد په سیاسي او امنیتي چاپېریال د اغېز اچولو هڅه ګڼل کېږي. دا هغه تکراري تګلاره ده چې پاکستان په خپل سیمه ییز سیاست کې څو ځله کارولې.

داسې ښکاري چې پاکستان د تیر په څیر یو ځل بیا د افغانستان په هکله خپله د ستراتیژیک عمق تګلاره د امریکا له پراخو ستراتیژیکو ګټو سره همغږي کړې او غوټه کړې ده؛ هغه لیدلوری چې د زور کارول پکې د “دفاعي ګامونو پورته کولو” په توګه توجیه کوي او له سیاسي تفاهم څخه مهار کولو او ستراتیژیک فشار اچولو ته لومړیتوب ورکوي. دغه همغږي د واشنگټن له وروستي درېز څخه نوره هم څرګنده شوه، چې د افغانستان په وړاندې د پاکستان بریدونه یې د مشروع دفاعي اقدام په توګه یاد کړي دي. له امریکایي لیدلوري سره د پاکستاني تګلارې همغږي کول دهغو خطرونو د بیا راژوندی کولو امکانات رامنځته کوي چې په ټوله سیمه کې د ثبات په نوم بې ثباتي زیاتوي.

تاریخ په دغه هکله یو مهم درس وړاندې کوي. په افغانستان کې د شوروي ځواکونو له نظامي یرغل څخه نیولې د ترهګري په وړاندې د مبارزې په نوم د امریکا تر مشرتابه لاندې یرغل پورې، ښودلې چې د بهرنیو ځواکونو لخوا په افغانستان کې نظامي یرغلونه او بریدونه د بریدکونکو لخوا د اعلان شویو ستراتیژیکو موخو خلاف پایلې ورکوي او په وړاندې یې د مقاومت روایتونه پیاوړي کوي او د وسله والو ډلو د جلب و جذب لپاره یې لاره هواره کړې. په همدغه تاریخي چوکاټ کې، د پاکستان وروستي بریدونه هم ورته منفي پایلې درلودلای شي: د پاکستان ضد احساساتو زیاتوالی، له کابل سره د ډیپلوماټیکو اړیکو لا پیچلتیا، او د غچ اخیستلو د دورې پیاوړتیا.

د افغانستان په هکله د پاکستاني تګلارې ژوره ارزونه دا هم څرګندوي چې د رنګونو او نیرنګونو بدلول اوږدمهاله ستراتیژیک تسلسل دی چې پاکستان په تاریخي توګه په کابل کې واکمن حکومتونه د هند د نفوذ استازي ګڼي، خو په عین حال کې یې له غیر دولتي وسله والو او اپوزیسیون ډلو سره اړیکې ساتي او پالې.

د پاکستان دغه نیرنګي کړنه یو ځل بیا د ۲۰۲۱ کال د اګست په ۱۵مه ښکاره شوه، کله چې طالبان کابل ته ننوتل او د ولسمشرې مانې د نیولو پر لور روان وو، خو پاکستان د هغوی د بدیل موندلو په موخه په هماغه ورځ د پاکستان د نړیوال هوايي شرکت (PIA) الوتکې کابل ته ددې لپاره واستوله چې د پخوانیو توپک سالارانو ځینې څېرې پکې اسلام اباد ته ولیردوي. دغه لیردونه او له جنګسالارانو سره د اوسني تعاملات د همدغې اوږدمهالې ستراتیژي دوام څرګندوي؛ داسې ستراتیژي چې له واکمنو سره محدودې اړیکې ساتل کېږي او په هغو غیر دولتي لوبغاړو باندې تمرکز کيږي چې په راتلونکې کې د نیابتي جګړو لپاره د وسیلو په توګه کارېدلای شي.

که په افغانستان کې د پاکستان موخې رښتیا هم امنیتي وای، نو تلپاتې امنیت د هوايي بریدونو، د افغانستان د حاکمیت د نقض، او د خپلو کورنیو نیمګړتیاو او امنیتي ستونځو په تړاو افغانستان ته د پرې ګوته په نیولو نشي تأمینېدای. برعکس، پاکستان باید افغانستان د ستراتیژیکو لوبو د ډګر پر ځای د یوه خپلواک او برابر ګاونډي هېواد په توګه

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راټولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خبر و لولئ

ومني. د گډو امنيتي اندېښنو د حل تلپاتې لاره د حاکمیت په ماتولو او د زور په کارولو کې نه بلکې په خبرو اترو، متقابل درناوي، او سیاسي تعامل کې ده.

له شک پرته د افغانستان په وړاندې د پاکستان د سیاست تاریخي تسلسل ښيي چې د افغانستان د بې ثباته ساتلو عنصر پکې یو ثابت او تلپاتې ستراتیژیک ځای لري. البته بنسټیزه پوښتنه دا ده چې افغانان ولې له تېرو پنځو لسیزو راهیسې په پرله پسې ډول خپلمنځي اختلافات هغې کچې ته رسوي چې بهرني لوبغاړي وکولای شي خپلې ستراتیژیکې موخې او رقابتونه زموږ د خاورې او زموږ د خلکو د سرونو په بیه پر مخ یوسي؟

زموږ د متواترو ستونځو دوام یوازې د پاکستان یا هم بل پردي هېواد د ناوړه ارادو پایله نه ده او لیکوال ددې پلوي هم نه کوي چې یوازې پاکستان یا هم بل پردي هېواد ته زموږ د هرې تراژیدي په تړاو د پرې گوته نیول به زموږ ستونځه حل کړي. له څو لسیزو راهیسې زموږ د حکومتولي نیمګړتیاوې، سیاسي مخالفتونه د ستونځو د حل لپاره د سوله ییزو میکانیزمونو په رامنځته کولو کې زموږ سیاسي او ټولنیزه تشه او د ملي اجماع نشتوالی پرديو لاسوهنو ته لاره هواره کړې ده. هر څومره چې په افغانستان کې مشروع سیاسي ثبات، ملي یووالی، او د دولت ظرفیت پیاوړی شي، هماغومره به د بهرنیو لاسوهنو ساحه تنګه او د اغېز کچه یې را کميږي.

پاکستان، د خپلو ستراتیژیکو محاسبو له مخې، هر ځل هڅه کړې چې په افغانستان کې له بېلابېلو سیاسي او جنګي څېرو سره اړیکې وساتي او د اړتیا پر مهال یې د نفوذ د وسیلې په توګه وکاروي. پوښتنه داده چې ایا خپلو نیمګړتیاو ته له متوجه کیدو پرته یوازې پاکستان ملامتول، د ستونځې د بشپړ انځور وړاندې کوي؟ زما په آند نه، قطعاً نه. تر هغو چې افغانان د خپلو اختلافونو د حل لپاره په ملي خبرو، سیاسي زغم او متقابل باور رامنځته نکړي، تل به بهرني لوبغاړي له همدغو تشو او درزونو څخه د خپلو ګټو لپاره استفاده کوي. بهرنی لاسوهنه هغه مهال اسانه کېږي چې کورنۍ درزونه، بې باوري او سیاسي انحصار موجود وي.

اساسي پوښتنه ښايي دا نه وي چې پاکستان ولې دا کار کوي؟ ځکه هر دولت تر ډېره خپلې ملي ګټې تعقیبوي. بله اصلي پوښتنه دا هم ده چې موږ افغانان ولې لا هم داسې سیاسي چاپېریال نه شو رامنځته کولای چې بهرنیو استخباراتي شبکو ته د افغانانو د استخدام، تمویل او یو د بل پر وړاندې د درولو فرصت ترلاسه نکړي؟

که افغانان وکولای شي خپل اختلافونه د خبرو، مشارکت او ملي اجماع له لارې حل کړي، د هر بهرني هېواد لپاره به د نیابتي ډلو جوړول او پالل خورا ستونځمن شي. له همدې امله د پاکستان پر سیاست نیوکه مهمه ده، خو تر هغې مهمه دا ده چې خپلو نیمګړتیاوو ته هم په هماغه اندازه صادقانه او انتقادي نظر ولرو. یوازې په دې صورت کې به د تاریخ د تکرار مخه ونیول شي.